

kommer ind under et Ulykkesforsikrings-selskabs Omraade, vil Ministeriet være berettiget til i Henhold til Bestemmelserne i § 7 at betragte det som et Selskab, som ikke hører ind under nærværende Lov.

Ordføreren (Oscar Hansen): De faldne Udtalelser give mig kun Anledning til nogle faa Bemærkninger. Først maa jeg udtale, at den højtærede Ministers Bemærkninger, vedrørende mit Spørgsmaal om Ulykkesforsikringsselskabers Stilling til denne Lov ganske sikkert er fuldt tilfredsstillende, og jeg glæder mig ved at have givet Anledning til, at de her ere at komme frem. Den højtærede Minister mente, at § 5, saaledes som den vil blive efter Flertallets Ændringsforslag, kom til at staa i nogen Strid med Betænkningen. Den højtærede Minister mente, at vi blive nødt til at tage Stilling til Spørgsmaalet, uagtet vi sige det modsatte i Betænkningen. Det forholder sig næppe saaledes. Det, vi ville sige i Betænkningen, er dette, at vi ikke kunne indstille en Bestemmelse til Tingets Godkendelse saa lidt som til Tingets Forkastelse, naar Stridspunktet er i den Grad lidet oplyst som det, hvortil der sigtes; og det Stridsspørgsmaal, hvortil der sigtes, er jo netop dette, at naar Depositumsbestemmelsen vedtages, saa maa de Selskaber, som ikke kunne præstere dette Depositum, enten standse deres Virksomhed helt eller kun nøjes med ikke at udvide den. Noget ganske andet er det, naar Depositumsbestemmelsen ikke vedtages. Det ere vi ganske paa det rene med, at saa kan den Anskuelse, som blev gjort saa stærkt gældende af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard), ikke faa den Værdi og Betydning, som i det Øjeblik, Depositummet er fremme. Udvalgets Flertal har ikke her villet skønne over et rent juridisk Spørgsmaal om, hvorvidt et indgaaet Kontraktsforhold kan stryges ved et Pennestrøg i en ganske anden Lov eller ikke. Vi have taget vort Standpunkt og skrevet Betænkningen ud fra det rent saglige Synspunkt: hvad kan Følgen blive af denne Depositumsbestemmelse; og naar Depositumsbestemmelsen falder bort, ser jeg for mit Vedkommende aldeles intet til Hinder for at godkende den Opfattelse, som den højtærede Minister gjorde gældende forleden og ligeledes gjorde gældende i Dag, og skal derfor erklære mig rede til ved 3die Behandling at modtage en Ændring i den Retning, som den højtærede Minister antydede. Deraf følger ikke, at vi, hvis vi i den højtærede Ministers Lov-

forslag, som formentlig fremkommer til Efteraaret, atter støde paa denne Bestemmelse, atter støde paa Depositumsspørgsmaalet, saa derved skulle have afskaaret os Muligheden for at optage Sagen til en nærmere Drøftelse igen. Ogsaa her holde vi os frit, men jeg ser intet til Hinder for at godkende den Opfattelse og det Ændringsforslag, som den højtærede Minister antydede. — De øvrige Ændringer, som den højtærede Minister ønskede, ere efter den sidste Konference mellem den højtærede Minister og Ordføreren for Flertallet vistnok sikre paa ogsaa at vinde Tilslutning her i Tinget.

Jeg maa med Hensyn til Bemærkningen om, at Landstinget ikke kan komme til at skræmme os, henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der vist foreligger en Misforstaaelse. Bemærkningen retter sig ikke mod Fortiden, men mod Fremtiden, det kan ikke nytte, at man i det sidste Øjeblik vil søge at skræmme os til Ting, som vi ikke have kunnet gennemtænke og gennemarbejde; det var en forebyggende Bemærkning og ikke nogen kritisk Bemærkning. Man kunde nemlig tænke sig den Mulighed, at Landstinget forsøgte det her, hvor det drejer sig om saavel de assureredes Sikkerhed som om Borgernes Adgang til fri Ernæring. Her ville vi ikke kunne lade os skræmme, og jeg haaber heller ikke, at det ærede Landsting vil forsøge derpaa. Men, som sagt, Bemærkningen var ikke kritisk, den var forebyggende. — Jeg maa udtale meget varmt en Paaskønne af, at den højtærede Minister saaledes gentagne Gange har betonet, at Lovforslaget, som det bliver i Flertallets Skikkelse, kan staa for Kritik, at det ikke vil medføre nogen Fare, samtidig med, at den højtærede Minister ligeledes betonedes, at der er en Mulighed for, at det af Landstinget oversendte Forslag kan medføre Fare. Den gentagne Udtalelse fra den højtærede Ministers Side, maa jeg i meget høj Grad paaskønne, er falden her i Salen; den giver mig dog noget Haab om, at Landstinget kan lade sig bevæge til at tage Forslaget i den Form, som Folketinget finder, at det kan være bekendt at fremsende det i, og naar den højtærede Minister tilmed i Landstinget vil fremhæve, at det er bedre at tage noget end overhovedet slet intet at faa, maa jeg selvfølgelig ogsaa i høj Grad paaskønne denne Udtalelse, og tilmed maa jeg gentage, hvad jeg allerede har betonet, at det er vel meget tvivlsomt om Indenrigsministerens Lovforslag vil